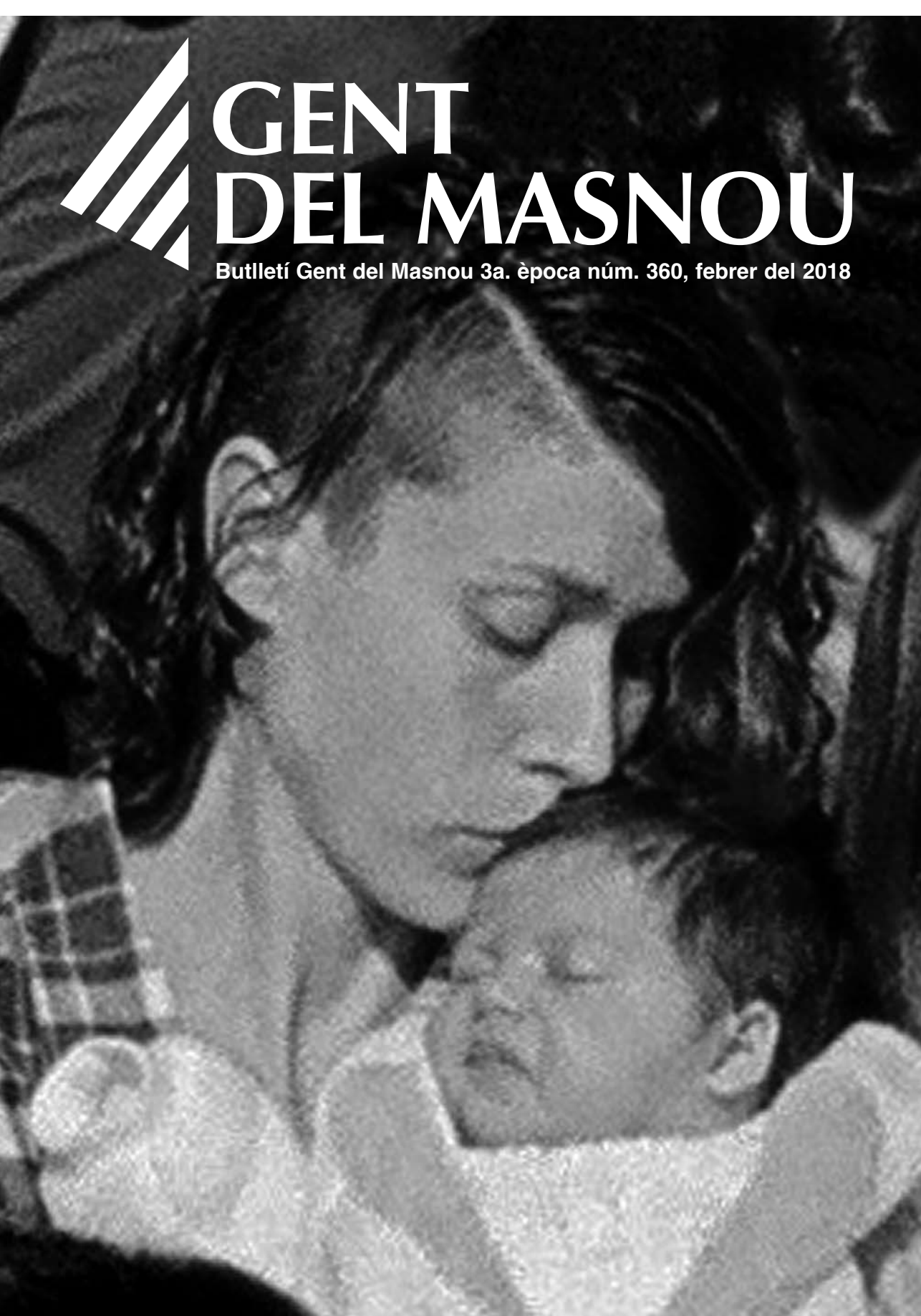

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 360, febrer del 2018

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

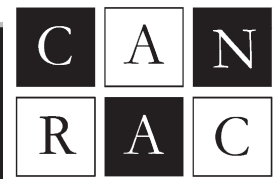
Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

8 de febrer MENÚ D'E DIOUS GRAS

Per esmorzar entrepà de botifarra d'ou
Per dinar un bon plat de botigetes amb monfarra
Per sopar escudella calentona amb botifarra negra
i de ressopó... pica un llardó

boN
CARNES TOLTES

Comandes a: www.canrac.com

Mestres Villà, 101, el Masnou · 93 555 16 64

Ja pots fer les teves comandes per what's al 676 58 40 39

2n concurs de botifarra
d'ou artesana innovadora
2017
Menció especial
Can Rac

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Dels nadons masnovins del 2017

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9

93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Vols venir a cantar a la *Coral Xabec*? Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Vine a *Gent del Masnou* a provar la veu qualsevol dimarts a 2/4 de 10 del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Editorial

ESVAINT DUBTES

D'ençà de la publicació del darrer butlletí de gener en què donàvem informació del resultat de les eleccions del 21 D i de les conseqüències que se'n podien derivar, han passat moltes coses al nostre país encara atenallat per l'aplicació de l'inefable article 155 i atemorit per la permanència a les presons o a l'exili dels nostres representants polítics escollits democràticament.

Entre tota l'amalgama de notícies i successos viscuts aquest darrer mes destacarem la constitució del nou Parlament de Catalunya esdevinguda en la sessió del passat 17 de gener, amb majoria sobiranista i amb el nomenament del nou President del Parlament, el diputat Roger Torrent (ERC), gironí i actual alcalde de Sarrià de Ter, successor de l'anterior presidenta Carme Forcadell. Valgui, doncs, la nostra benvinguda i enhorabona al nou President, a qui desitgem tota mena d'èxits en aquesta nova etapa que s'endevina com a d'alta intensitat política i no exempta de riscos. Alhora, no ens estarem de manifestar el nostre agraïment a l'expresidenta Carme Forcadell per l'esperit de servei i compromís en la seva tasca exercida durant una legislatura que no ha estat gens plàcida.

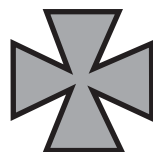
Entre els molts interrogants que se'ns ofereixen en aquesta represa de l'activitat parlamentària, plana sobre nosaltres la incògnita de si Carles Puigdemont podrà ser restituit en el càrrec de President de la Generalitat i formar el Govern que Catalunya necessita per seguir el mandat legítim de les urnes, amb l'oposició frontal del govern espanyol i de tot el seu esmolat aparell judicial, que ja sabem que no s'està de res. Ignorem si acudirà presencialment davant l'amenaça de ser empresonat o si es valdrà de la delegació en un altre diputat o si utilitzarà mitjans telemàtics. S'ha parlat de tot i s'ha especulat sobre la legalitat i legitimitat d'un sistema o altre, amb diversitat d'opinions per part dels juristes i entesos en la matèria. Sigui com sigui, quan tindreu a les mans aquest exemplar del butlletí ja s'hauran esvaït aquests dubtes i tant de bo que hagi estat per a bé.

A punt de tancar l'edició, dia 22 de gener, s'esbomba i es confirma la notícia que el President Puigdemont s'ha desplaçat a Dinamarca per participar en una conferència-debat a la universitat de Copenhaguen, amb l'afegit d'una posterior visita al parlament danès. Notícia impactant per la seva ressonància de la qual, a hores d'ara, no sabem quines repercussions tindrà a nivell europeu i dins l'estat espanyol, però ben segur que aixecarà molta polseguera.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
NORMALITAT IMPOSADA PER LLEI Joan Camps	6
SOM Oriol Lugo	7
LA PUNTA DE LA LLENGUA (93) Esteve Pujol	7
AMERICAN BEAUTY Joan Maresma Duran.....	8
LA CORAL XABEC I EL NADAL Esteve Pujol	8
LA BOGERIA XINESA PEL "TITÀNIC" Josep Condeminas	9
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	14
TEATRE CAPITAL Rosa Ma Isart	16
POESIA DE JOSEP VENDRELL	16
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	17
VIVÈNCIES Pep Parés	18
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	19
50 FETS HISTÒRICS DE CATALUNYA Jaume Clotet i Lluís Valls	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL Pledebuit.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	22

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Febrer 2018 --

1	dijous	Fàbregas	
2	divendres	Viamar	
3	dissabte	Dominguez	
4	diumenge	Dominguez	
5	dilluns	Ocata	
6	dimarts	Riera	
7	dimecres	Fàbregas	
8	dijous	Viamar	Dijous Gras
9	divendres	Dominguez	
10	dissabte	Aymar	
11	diumenge	Aymar	
12	dilluns	Riera	
13	dimarts	Fàbregas	
14	dimecres	Viamar	Dimecres de cendra
15	dijous	Dominguez	
16	divendres	Aymar	
17	dissabte	Ocata	
18	diumenge	Ocata	
19	dilluns	Fàbregas	
20	dimarts	Viamar	
21	dimecres	Dominguez	
22	dijous	Aymar	
23	divendres	Ocata	
24	dissabte	Riera	
25	diumenge	Riera	
26	dilluns	Viamar	
27	dimarts	Dominguez	
28	dimecres	Aymar	

-- Març 2018 --

1	dijous	Ocata	
2	divendres	Riera	
3	dissabte	Fàbregas	
4	diumenge	Fàbregas	
5	dilluns	Dominguez	
6	dimarts	Aymar	
7	dimecres	Ocata	
8	dijous	Riera	
9	divendres	Fàbregas	
10	dissabte	Viamar	
11	diumenge	Viamar	
12	dilluns	Aymar	
13	dimarts	Ocata	
14	dimecres	Riera	
15	dijous	Fàbregas	
16	divendres	Viamar	
17	dissabte	Dominguez	
18	diumenge	Dominguez	
19	dilluns	Ocata	St. Josep
20	dimarts	Riera	
21	dimecres	Fàbregas	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

botifarra

Totes les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

200 ANYS DE LA PARRÒQUIA DE SANT PERE

Com a rector de la Parròquia de Sant Pere del Masnou i en nom de tota la comunitat volia aprofitar la difusió de la vostra revista per donar a conèixer un esdeveniment que celebrem al llarg d'aquest any

2018: els 200 anys de vida de la Parròquia de Sant Pere! Dos segles com a comunitat cristiana caminant junts a la nostra vila del Masnou. És motiu d'alegria i satisfacció, així com una manera d'agrair la tasca i dedicació de tantes persones que ens han precedit i que han fet possible

la presència amable de la parròquia enmig del poble. Quantes persones, quantes activitats, quantes iniciatives, i quantes persones que s'han beneficiat del caliu i esperit de la nostra comunitat de fe. He pogut comentar el fet amb el Sr. Joan Muray, que ha secundat des del començament el propòsit de tenir una recordança d'aquest aniversari tan significatiu. Com a moment principal comptarem amb la presència del nostre Sr. Cardenal, Mons. Joan-Josep Omella, que ens acompanyarà el diumenge 23 de setembre per commemorar els 200 anys. I ens interessem per la his-

tòria de la parròquia de Sant Pere. El primer rector va ser Mn. Josep Serra, que iniciava el seu ministeri davant de la parròquia un 21 de setembre de 1918. Tenim la intenció d'oferir una exposició fotogràfica que reflecteixi la història i la vida de la comunitat cristiana. I és per això que us adreço la petició de poder-nos fer arribar fotografies o documents gràfics que ens ajudin a la composició "visual" d'aquesta història humana i de fe. Gràcies, i espero que aquesta commemoració ens impulsi en l'esperança d'un futur millor.

Mn. Ignasi Fuster i Camp

8 de febrer, Dijous Gras

Botifarres d'ou i faves amb cansalada, pasta amb bacó i pinyons, peres amb vi, carns i botifarrons, caves, mandonguilles, pollastre farcit, llom, ous i llardons.

Can Ventura

CARNISSERIA

Vedella, xai, porc, pollastre, embotits

Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95 · El Masnou

DOS MES DOS

MENJARS PREPARATS. POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES. XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

2n concurs de botifarra d'ou artesana innovadora 2017

Menció especial

Ramon Oliver Valls

Can Rac SCP del Masnou

[botifarra amb espàrrecs de marge, alls tendres i gambes]

Gaudeix de les botifarres crues de temporada, amb carxofes, alls tendres, calçots...

Mestres Villà, 10 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

Màxima qualitat en tots els nostres productes

El Masnou
Mcat. Municipal · 93 540 10 61
Sant Miquel, 25 · 93 540 88 02

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS I UNA MICA DE TOT VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

NORMALITAT IMPOSADA PER LLEI

Joan Camps i Ortiz

"Viure en un País Normal" és l'eslògan que recordo en veu de Muriel Casals. Com ha de ser la normalitat d'un estat independent? Intricada qüestió retòrica per a un poble que fou conquerit el 1714 per les tropes borbòniques i sotmès al Decret de Nova Planta de Felip V, imposant el dret de conquesta del territori i l'espoli de bens dels habitants com un botí de guerra. No vull fer una recreació de fets que van usurpar les institucions dels nostres ancestres, només assenyalar d'on venim i explicar-nos on som avui. No és casualitat que Felip VI ens estimi com ens estima, ja que és un digne hereu de la saga borbònica.

Tinc amics discrepant i sé que han tingut greus dubtes de consciència a l'hora de votar el plebiscit imposat per l'article 155 davant les opcions de votar Albiol, Arrimades o Iceta. Voler emetre el vot útil a favor de l'unionisme ha torbat les seves consciències en adonar-se que per guanyar a vegades cal traïr les conviccions més íntimes. Però voler encertar per guanyar no els ha servit de gran cosa, ja que els resultats els han frustrat les expectatives de ser la majoria absoluta que creien ser. Pitjor ha estat per als qui votaven el PP i per fer el vot més valuós s'han passat a Ciutadans, una transferència dels vots que ha deixat en ridícul el candidat Albiol, la joia de la corona del PP a Catalunya, avalat pel taloner major del regne: Rajoy des del seu mediàtic SMS dient a Bárcenas: "Luis, sé fuerte", no ha parat de deixar correligionaris a la cuneta, i ara la seva malastruga li ha tocat a Albiol.

Així s'ha constituït el Parlament, on les cares serioses han estat a tots els escons, uns empenyats per haver apostat per l'imperatiu 155 i quedar-se en minoria i els altres pesarosos per l'absència forçosa dels diputats electes en presó preventiva o exiliats. Anormalitats que no han impedit formar la mesa d'edat i la posterior elecció del President. Dues eleccions amb dos discursos, el primer d'un Ernest Maragall contundent amb frases precises: "Hauria de dir:

'Bon dia, president de la Generalitat i consellers, però no hi són tots. Alguns són a la presó i altres a l'exili' "...indignació per les agressions que cada dia vivim i una suma de raons que fan més gran aquesta Catalunya que no es rendeix ni es resigna, que vol seguir construint el país lliure i just." a Catalunya l'Estat "...no vol saber res de reconciliació ni de sobirania compartides", "no sap guanyar, només sap derrotar, imposar, humiliar i castigar" ... "El vot del 21D és la confirmació de l'1 d'octubre" i per acabar: "Aquest país serà sempre nostre."

Per la seva part, el discurs del President electe Roger Torrent, comparat amb el d'Ernest Maragall s'ha notat curiosament equidistant a l'1-O i tangencial al 155. No cal dir que en un país normal l'intercanvi de discursos entre Torrent i Maragall hauria expressat millor la composició ideològica majoritària del Parlament, però reconec que la moderació de Torrent ha evitat la crispació latent, notablement visible a les banderes unionistes.

Quan la mesa va donar el vistiplau a la delegació del vot dels diputats en presó preventiva, com no podia ser d'altra manera, el PP i Cs van objectar la decisió, però va ser el PSC amb veu de Miquel Iceta que va voler acceptar el vot per delegació dels absents i va causar l'empenyament visible d'Arrimades i Albiol, anticipant el que serà la sessió d'investidura si es proposa que sigui

Puigdemont el candidat, ja que el bàndol unionista promet aferrar-se al clau ardent de l'arbitrarietat antidemocràtica que imposa l'article 155. Derrotats a les urnes, és quasi segur que forçaran la vigència indefinida del 155 per tal que no puguin regir els resultats del referèndum de l'1 d'octubre referendats en segona volta a les urnes del 21-D, quan ells confiaven tenir majoria per golejada.

Abans d'ahir el ministre Zoido, d'Interior, en lloc de dimitir justificava que el contingent i efectius dels fins a 6000 policies que havien arribat per terra, mar i aire a Catalunya per impedir la celebració del Referèndum del l'1 d'octubre, tot i l'allau d'efectius i la violència extremadament desproporcionada ordenada contra la població que pacíficament volia votar, l'Operació Copèmic havia fracassat amb un cost de 87 milions d'euros. És bo de saber-ne el preu, en això hem de distingir el ministre Zoido del seu antecessor Fernández-Díaz, que tampoc no va dimitir, que ens va delectar amb la seva gravació de veu amb Daniel de Alfonso i mai no sabrem quant va costar "la creació de proves falses, manipulació de dades, informes irregulars, agents secrets, filtracions interessades a la premsa, amenaces per obtenir informació confidencial, tot amb l'objectiu d'actuar contra el procés sobiranista".

Tot això ve de molt lluny, vet aquí el que ens falta per ser un país normal!

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal. Expert en Teràpies Neurocientífiques www.oriolugoreal.com

UN AJUT PER COMPLIR LES TEVES METES

Ara ja en el mes de febrer, enrere queden els propòsits, hàbits i metes que ens vam fer fa tot just trenta dies. Concretament, entre la setmana de l'1 de gener al 7 de gener, la gran majoria de les persones d'aquest planeta vam declarar, posar per escrit o fins i tot alguns agosarats i agosarades van arribar a pagar per avançat allò que volien aconseguir en aquest 2018 (les clàssiques matricules del gimnàs i acadèmies...).

Doncs bé, m'agradaria preguntar-te:

—Com van els teus objectius, metes i hàbits?

Abans que em responguis, vull comparar amb tu unes estadístiques. No ho dic jo, sinó el que els estudiosos i experts en màrqueting han anat recollint amb els anys. El 80% de la població abandona els seus propòsits d'any nou als pocs mesos de plantejar-se'ls. Bé, no sé si és totalment exacta aquesta xifra, però sí que concorda amb el que podem comprovar quan parlem amb amics i amigues i familiars. Fins i tot alguns dirien que es queda curta.

—Què, com va el gimnàs/ les classes

d'anglès/ la dieta?

I la resposta acostuma a ser un sincer:

—Ja no hi segueixo.

Però abans de desmotivar-nos i de llençar la tovallola, segueix llegint perquè et porto recursos i solucions.

En el camp del *Coaching* i de la *Psicologia Positiva*, que estan més orientats al benestar i al creixement i desenvolupament de la persona, s'argumenten diverses causes que generen aquest abandonament.

1.- El primer seria la falta de definició dels nostres objectius i propòsits. És un clàssic afirmar: "Aquest any vull estar més sa." Però, què vol dir estar més sa? Vol dir apuntar-se al gimnàs? Deixar de fumar? Fer dieta? Concreció. Necessitem especificar bé el que sí que volem.

2.- Un altre factor que ens impedeix aconseguir els nostres propòsits és la falta de realisme. "Vull aprendre anglès en tres mesos". Ens apuntem a una acadèmia, ens posem pel·lícules i sèries en aquest idioma, llegim la revista Times... I, quan arribem al tercer mes, ens adonem que encara hem de seguir llegint els subtítols o sostenint el traductor ja que, si no, no entenem res de res. Pacència, que aprendre un idioma requereix temps.

3.- I el tercer i últim punt consisteix en la motivació. Comencem molt engrescats i engrescades, però al llarg de les setmanes les nostres ganes i forces s'esvaeixen. Això és degut al fet que no hem trobat els suficients al·licients ni els reforços apropiats a aquesta tasca. Per exemple, si surts a córrer, fes-ho amb amics o amigues; si t'has proposat estudiar un curs nou, posat petits premis com dolços, begudes, o consultar breument el mòbil (petits premis de dos a cinc minuts que pots utilitzar cada trenta minuts o cada hora d'estudi o de treball). Premis que es converteixin en motivadors externs perquè segueixis amb la iniciativa, però que mai no substitueixin ni interfereixin gaire en la meta principal.

Tingues present que les metes i els propòsits d'any nou no són una cursa, sinó una marató. I que, per guanyar, no es tracta de córrer sinó de resistir (temptacions incloses). Recorda que et queden onze mesos més per complir les teves metes. Ànims!

La punta de la llengua (93) *Esteve Pujol i Pons*

Els mamífers tenim pèls, ja ho sabem, però no sempre en parlem de manera adequada. La influència de les llengües veïnes és evident i no pas sempre en positiu. Així, al cap hi tenim **cabells** —ni cabell ni pèl ni pèls—, cabells i prou (alguns també hi tenen idees, però és una mica més endins). Ens cauen **els cabells** —no pas el cabell ni el pèl. El pèl, el tenim arreu del cos, qui més, qui menys.

No dic pas que no existeixi el mot cabell en singular; el que dic és que, en català, és molt més habitual d'anomenar-los en plural quan parlem de la pilositat cranial. Parlem dels **cabells** del cap i dels **pèls** de la barba o de les celles...

Hi ha qui té els cabells arrissats o llisos o rinxolats; qui els té negres o rossos o blancs o roigs.

Els gossos, els conills, els porcs... tenen pèls, no pas cabells.

Curiosament, ens agrada dir que ens **rentem el cap**, no pas que ens rentem els cabells ni el cabell ni el pèl. En castellà sí que *se lavan el pelo*, tot referint-se als cabells. *Nen, renta't el cap*, diem; *fa massa dies que no m'he rentat el cap!*, ens queixem.

Per cert, als catalans, tot sovint ens prenen el pèl, però ens agrada més dir que ens aixequen la camisa o ens planten la llufa o ens porten a dida o ens fan beure a galet o ens porten venuts.

American beauty

Joan Maresma Duran

Aquest mes de gener vam tenir la sort de viatjar a Estats Units. Va ser la tercera vegada que visito aquest país i sempre m'ha agradat passar-hi uns dies. Soc plenament conscient que visitar un lloc no és el mateix que viure-hi. També ho sóc plenament que vivim —em fa l'efecte i almenys alguns— en el millor moment de la humanitat.

Quan vam arribar a Boston hi havia caigut una nevada considerable. Tot era retirat i funcionava prou bé a pesar de la cancel·lació de molts vols i dels problemes causats pel temporal a la costa est. Excepte al control de passaports de l'aeroport —el policia, un tipus molt grogler i mal educat; segurament els deuen ensinistrar perquè actuïn d'aquesta manera—, totes les persones amb qui vaig parlar em van semblar molt ben educades, amables i considerades: des de les dependents de les botigues als cambrers dels restaurants, tot era net i polit i, aparentment, funcionava.

Les persones que vam visitar viuen als suburbis de la ciutat. En cases grans

que em van recordar la gran pel·lícula de l'any 99 dirigida per Sam Mendes anomenada *American Beauty*. Cases que són grans i en què hi ha potser massa habitacions si tenim en compte la gent que hi viu. I en les quals, en moltes ocasions, els cotxes —a cada casa n'hi ha més d'un— dormen a l'entrada del garatge ja que aquest és aprofitat per guardar utensilis i andròmines diverses.

Vam estar un matí a un *Outlet* —paraula xic per anomenar un gran complex

(tipus *La Roca Village*) que ven peces de temporada anterior— on tot em va semblar regalat: les botigues on vam entrar oferien productes de marques conegudes a preus molt bons. I és clar... no ens vam poder estar de no comprar-hi res... Vivim a la societat de consum... També el menjar a restaurants i els supermercats no són cars. I això em sembla molt bé perquè tothom es pot permetre roba i teca. O aquesta va ser la meua impressió.

Només puc escriure coses positives d'Estats Units. Però també penso que aquest model de societat no pot durar gaire per l'alt cost energètic que suporta el planeta: a dins de casa anava en pantalons curts i la calefacció central de cada habitatge deu costar uns quants diners i deu contribuir al canvi climàtic, tot i que el president Trump diu que és mentida; els cotxes són grans i nous —no vaig veure vehicles vells i tronats— i el consum de combustible deu ser elevat. A les cases hi ha diverses televisions... És el model que tenim: comprar i comprar... I això mou l'economia... O això és el que diuen o el que ens han venut... Però també penso que si tot el planeta visqués com viuen els nord-americans se'n necessitarien cinc....

QUE BÉ QUE LLIGÜEN ELS CANTS I EL NADAL

Esteve Pujol i Pons

Tots els concerts, totes les cantades ens fan il·lusió, per això cantem, per això fem hores i hores d'assaig, tant si tenim mandra com si no. Tanmateix les cantades de Nadal tenen un no sé què que encara fan més gran la il·lusió.

El diumenge 17 de desembre vam anar a la Casa Benèfica cap al migdia: nosaltres els vam regalar cançons nadalenques i els residents i alguns familiars seus ens van regalar somriures i felicitacions. Quin intercanvi millor podeu imaginar? Vam fer comptes i fa més de vint anys que no hi fallem (oi, senyor Coll?). I esperem no estroncar pas aquesta tradició tan rebonica, paraula!

I van arribar les vuit del vespre del dissabte 23 de desembre, vigília de la Nit de Nadal. Parròquia de Sant Pere,

bancs plens, expectació pal·lesa: tení-em assegurat un bon concert i tots l'esperàvem, públic, cantaires i músics. La Montserrat Llagostera ens havia programat un repertori enllaminador: nades populars i clàssiques de molt bon escoltar.

Com en una primera part *El Desembre Congelat* (trad. cat./M. Oltra), *El Noi de la Mare* (trad. cat./E. Cervera), *Marxa dels Reis* (trad. prov./F. Perret), *Les Gitanes* (trad. cat./M. Llagostera). I per tal que els cantaires poguéssim prendre alè, l'orquestra ens va oferir una joia d'A. Corelli *Fatto per la notte di Natale*

(*alle-gro i pastoral*), què voleu de més apropiat? Sembla que els pastors hi ballin, Maria i Josep en portin el compàs i Jesús esbossi un somriure d'aquells que només saben fer els nascuts de nou i que et deixen embadalit. I van seguir *Les Dolces Festes* (trad. cat./J. Capdevila), *Fum, fum, fum* (trad. cat./F.

Vi-la) i *Adeste, fi-deles* (hm.R.F. Ynera). Podria ser un concert de Nadal sense nades com aquestes?

A tall de segona part, *Ave Maria* (C. Franck), *Kyrie i Gloria de la Messe Brève*, de Léo Delibes, *Puer Natus* (A. Diabelli) i el *Prélude* (orquestra sola), *Allèluia i Tollite* de l'Oratori de Nadal, de C. Saint-Saëns. Bellesa pariona.

El *Fum, fum, fum* va ser el bis esperat i cantat per tots els assistents.

Alba Codina i Satenik Lalayan als violins, Ferran Vilanova a la viola, Anna Berruezo al violoncel, Carme Cama a la flauta travessera i Bernardo García a la trompeta: esplèndids com sempre. Tothom sota la batuta de la Montserrat Llagostera.

I encara calia passar pel carrer de St. Rafel i cantar unes nades davant el Pessebre (i quin caldet més reconfortant, que ens va escalfar cos i ment, quin

caldet!, bons veïns del Poca Farina).

L'estona de fraternització de tots plegats al local de Gent del Masnou va reblar la jornada.

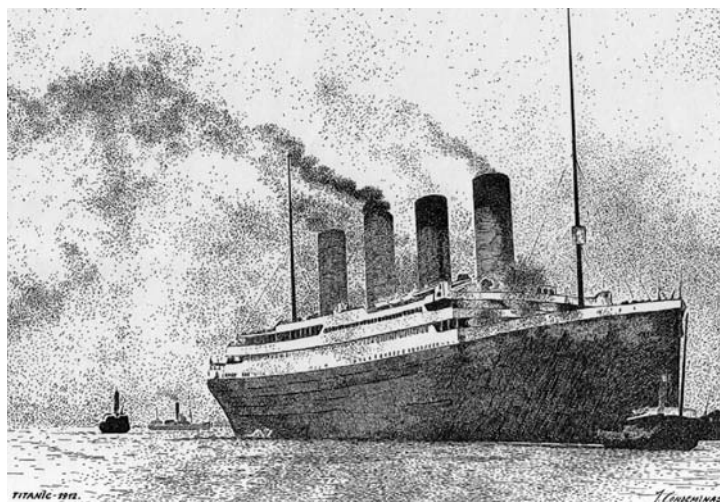
Gràcies, Parròquia de Sant Pere; gràcies, Ajuntament de la Vila; gràcies, vilatans i no vilatans que ens encoratgeu a continuar cantant. Gràcies per la vostra aportació per a la Marató de TV3 i per a Càritas parroquial. Gràcies perquè hi veniu i ens voleu escoltar.

LA BOGERIA XINESA PEL "TITÀNIC"

Josep Condeminas

Mai a la història de la humanitat un naufragi no ha causat tanta fascinació com el del transatlàntic TITÀNIC, ja que després de més de cent anys del seu naufragi encara se'n recorda i se'n parla. En el transcurs del temps, ha estat recreat profusament per la literatura, la música i el cinema. La pel·lícula de James Cameron de fa uns anys va revifar el mite a nivells insospitats, amb noves edicions de la seva història, reportatges, televisió i una exposició itinerant on es mostraven diversos objectes recuperats. Jo vaig tenir l'ocasió de visitar-la al Museu Marítim de Barcelona. Fa uns anys, un milionari sud-africà tenia previst construir un nou Titànic, una rèplica exacta; però, finalment per falta de finançament, el projecte va naufragar, i mai millor dit.

Ara els xinesos ens sorprenen anunciant la construcció d'un nou Titànic a la drassana de la província xinesa de Sichuan. El projecte està finançat pel Sichuan Seven Star Energy Investment Group, amb una inversió de 136 milions d'euros. El més curiós és que el nou Titànic no navegarà, ja que estarà ancorat permanentment com a atracció turística del districte de Daying de Sichuan, situat a... mil quilòmetres de la costa!, vaja, un Titànic de secà. Tècnics americans i anglesos faran que sigui una rèplica fidedigna de l'original, amb tots els detalls. Perquè els visitants experimentin l'ambient de l'època, s'hi celebraran festes i banquets amb el mateix menú que servien al 1912; i, perquè hi hagi més versemblança amb la realitat, es farà una recreació del xoc amb l'iceberg. Delirant! S'ha de dir que

els xinesos són molt aficionats als parcs temàtics, i també a copiar edificis i monuments d'occident, ja que actualment tenen rèpliques de la Torre Eiffel de París, el Big Ben de Londres i alguns canals de Venècia. Així doncs, no és d'estranyar que ara vulguin copiar el Titànic. Queda prou clar que els xinesos volen construir el Titànic i utilitzar-lo com una atracció turística, però no així el milionari australià Clive Palmer, propietari de la companyia naviliera Blue Star Line, i que a l'any 2012 va anunciar el projecte de construcció d'un nou Titànic, que també seria construït a unes drassanes xineses. Segons estimacions, el vaixell podria transportar 2.400 passatgers (177 més que l'original). Naturalment, amb més bots salvavides i dotat de les més modernes mesures de seguretat com control per satèl·lit i sistema de navegació digital. Els motors serien Diesel-elèctrics en lloc de vapor, i el

casc seria soldat, no reblat com l'original. En fi, tot el que es pot esperar d'un vaixell del segle XXI.

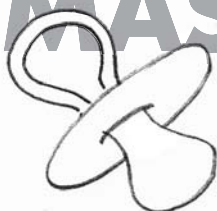
A dia de avui, no se sap si s'ha completat el finançament i iniciada la construcció, tenint en compte que estava previst que el viatge inaugural fos a l'any 2016. Hi ha diversitat de notícies al respecte, algunes que el projecte s'ha cancel·lat definitivament a causa de la difícil situació econòmica de la Blue Star Line. Altres, però, que els contractes sols faran retardar la inauguració fins a l'any 2018. La veritat és que tot resulta molt contradictori, i no és gens clar que pugui arribar a bon port. Personalment, considero que és un projecte descabellat i de "mal fario" com dirien els andalusos. De projectes per fer un nou Titànic, n'hi ha hagut diversos i tots han "naufragat". Deu ser veritat allò de "mal fario"?

Font consultada: Internet.

TROBADA DE NA

El diumenge dia 14 de gener del 2017 es va fer la **25a Trobada de nadons del Masnou**. Com podreu veure a la fotografia, se'n van concentrar una bona colla, **81**, dels **162** nascuts l'any passat. La trobada, com cada any, fou tot un èxit. Als petits, se'ls veia contents de poder intercanviar somriures, mirades, xerroteigs i plors amb els seus coetanis. La fotografia i per gentilesa de l'Ajuntament del Masnou, s'enviarà a tots els nadons participants a la trobada per correu electrònic amb qualitat de reproducció. Per a qualsevol dubte: ll.valls@yahoo.es o al **660 09 23 81**. Moltes felicitats als pares i molta salut. Us presentem els protagonistes; i, a les pàgines següents, la fotografia:

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

*Al servei dels vostres
nadons les 24 h del dia*

FARMÀCIA AYMAR

ALMERIA, 14 (Maricel)
93 555 03 81

FARMÀCIA DOMÍNGUEZ

ENAMORATS, 1 (Estació del Masnou)
93 555 59 36

FARMÀCIA FÀBREGAS

NAVARRA, 68
93 555 19 79

FARMÀCIA OCATA

JF KENNEDY, 5
93 555 33 08

FARMÀCIA RIERA

J. LLIMONA, 22 (Club Nàutic)
93 555 08 55

FARMÀCIA VIAMAR

PRAT DE LA RIBA, 23
93 555 04 03

ADONS DEL 2017

Joan Marc Pino Àvila	4-1-17	Luna Hugas Grinschpun	13-5-17	Arlet Sendra Muñoz	12-9-17
Leo Comerma Winiarski	26-1-17	Sofia Gonzalez Petrasiunaite	17-5-17	Aroa Blanco Garcia	18-9-17
Oihan Miguel Aspa	7-2-17	Sara Fernandez Espinosa	27-5-17	Liam Tregibou Ferres	20-9-17
Jenny Gargallo Perez	7-2-17	Emma Fernandez Espinosa	27-5-17	Chloe Ramonet Egea	24-9-17
Ona Serrano Estevan	11-2-17	Mateo Gibaja Allué	29-5-17	Lola Taure Conesa	27-9-17
Queralt Garcia Gascon	12-2-17			Adam Meijvis Bascuñana	30-9-17
Nil Lopez Duch	22-2-17				
Èric Blanch Martínez	1-3-17	Nil Blasco Fezzera	3-6-17	Paola Peralta Asensio	3-10-17
Julen Menendez Redondo	2-3-17	Marc Alquezar Marcano	5-6-17	Lucas Granero Boronat	13-10-17
Pol Ramos Reyes	6-3-17	Pol Romeo Luna	13-6-17	Gael Prat Vara	13-10-17
Eiko Villar Sánchez	8-3-17	Chloe Veres Miracle	15-6-17	Gala Fernández López	15-10-17
Lucas Arribas Gómez	10-3-17	Sergi Guillén Tarrida	19-6-17	Teo Juárez Vicente	17-10-17
Liam Millara González	14-3-17	Bruno Caparrós Amigo	21-6-17	Aran Lopez Molina	23-10-17
Martina Ramírez Collado	15-3-17			Max Pujol Casas	23-10-17
Pol Aguilar Brenes	16-3-17	Marc Tamareu Fernández	5-7-17	Martí Cortés Sala	25-10-17
Miguel Martin Riera	17-3-17	Mia Cruz Romero	6-7-17		
Berta Fontan Gutiérrez	17-3-17	Nora Belles López	13-7-17	Pau López Bueno	2-11-17
Marlène Henry	18-3-17	Èric Belles López	13-7-17	Carlota Mayordomo Soriano	6-11-17
Kènia Marin Ibàñez	20-3-17	Daniel Alejandro Giacomelli Cuscó	17-7-17	Gal·la Colomer Asensio	7-11-17
Anna Martínez Alíer	24-3-17	Carlotta Ribot Da Pozzo	23-7-17	Pau Almar Coll	22-11-17
Quim Moncho Segura	31-3-17			Axel Ortiz Cantabrana	23-11-17
		Elena Hornos Alvarez	1-8-17	Nil Aragay Colomer	23-11-17
Aina Hurtado Martinez	5-4-17	Kai Capdevila Garcia	2-8-17	Aitana Lorente Torrado	23-11-17
Gerard Talavera Trabadelo	22-4-17	Chloe Broeders Altabella	7-8-17	Kai Vidal Perez	30-11-17
Max Albarsanz Mottura	22-4-17	Lot Nicolás Bermejo	21-8-17		
Ragnar Litjós Lecha	23-4-17	Noa Falcón Gacías	21-8-17	Leo Ancochea Marín	3-12-17
Tanit Barea Garcia	28-4-17	Joana Vaqué Espinosa	23-8-17	Paül Maeso Álvarez	18-12-17
		Martí Olivera Duran	26-8-17	Gorka Lugo Valera	19-12-17
		Nalu Martínez Martínez	29-8-17	Pol Gutierrez Gracia	25-12-17
				Noa Aymerich López	29-12-17
Àlex Gonzalez Membrive	3-5-17	Helena Aragó Amigó	2-9-17		
		Alèxia Muñoz Mercadé	4-9-17		

ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA

PORTES OBERTES

DIVENDRES

2 DE MARÇ
DE 15:30 A 17:30

Sessió informativa
a les 15:45

> Entrada per Doctor Curell s/n

DISSABTE

3 DE MARÇ
DE 11:30 A 13:30

Sessió informativa
a les 11:45

ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA
EL MASNOU
Eduquem persones per a un món millor!

Jacint Verdaguer, 1 · 08320 El Masnou
T 935 550 407 · info@safamasnou.com
www.safamasnou.com

facebook.com/safamasnou

@safamasnou

matalasseria

Grau

PUERICULTURA · DESCANS · LLAR

 Sant Miquel, 6 · 93 555 15 38 · El Masnou
matgraumasnou@gmail.com

El Petit Vailet
LLAR D'INFANTS

Des dels 4 mesos als 3 anys

Ventura i Gassol, 29 · 93 555 57 11
El Masnou

FARMASNOU

PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A 93 555 19 46
www.farmasnou.com

Escola Bergantí

L'escola que busques!

Una escola que educa per al futur

Concerta entrevista al telèfon 93 555 49 50

VINE A VEURE'NS, T' HI ESPEREM

El Masnou · Badalona
C/ Sant Joaquim, C.C. Màgic Badalona i C.C. Montigalà

LA FRUITA

Una font natural de salut per als teus fills

Mestres Villà, 11 · 93 540 34 74 · 618 76 35 29

Taller de Publicitat

impressió i disseny

93 555 16 59 · 660 09 23 81

CLIPA

CENTRE MÈDIC PERE GRAU

MEDICINA · ODONTOLOGIA FISIOTERÀPIA
I OSTEOPATIALOGOPÈDIA · PSICOLOGIA

MEDICINA ESTÈTICA

Pere Grau, 40 el Masnou · 93 555 35 78

TR
DE
NA
201

OBADA DE NADONS L MASNOU SCUTS EL 7. 25è ANY

TROBADA DE NADONS DEL 2017
Idea original i organització: Taller de publicitat.

Fotografia: Cardona fotògraf.

Distribució: Ajuntament del Masnou

Agraïments a: Quim Fàbregas. Servei de Manteniment i Policia municipal de l'Ajuntament del Masnou. Jutjat de Pau del Masnou i a l'Associació Gent del Masnou

Taller de Publicitat
impressió i disseny
93 555 16 58 - 660 09 23 81

CARDONA
619 16 34 99
FOTÒGRAF

Ajuntament del Masnou

L'ORFEÓ MASNOUENCH (de la Catequística) ...i la festa a Cal Marquès

D'aquest orfeó masnoví, ja n'havia escrit fa temps (1), però amb un altre nom, ja que aquest el desconeixia. Ara, per mitjà d'una crònica a la premsa de l'època (2) en sabem el nom correcte. A més, també s'ha pogut constatar que aquest orfeó, que fou el primer que tingué el Masnou, va actuar a la finca del Marquès amb motiu d'unes obres i de la retolació del carrer. En un altre escrit, dedicat als Fabra, marquesos del Masnou (3), hi apareixia aquesta cantada, però fora de context.

Vegem, doncs, ara aquesta història, història de fa més de cent anys i de la qual he pogut treure l'entrellat que ens oferia l'anterior escrit. Abans, però, faré un repàs sobre l'orfeó i el senyor Fabra, ja publicats, com he dit, en anteriors números.

D'aquest Orfeó Masnouench (4), el primer de la nostra vila, sabem que fou apadrinat pel mestre Lluís Millet i Pagès, fundador i director de l'Orfeó Català, que volia per a la seva vila un bon orfeó; per tant, hi va donar tot el seu suport, ja que el seu temps estava totalment dedicat a l'Orfeó Català. L'orfeó masnoví estava aixoplugat al centre d'esbarjo pertanyent a la parròquia de Sant Pere anomenat Catequística.

Fou creat aquell mateix 1912 i, pel que sabem, només va durar fins al 1913. El seu director fou mossèn Molé, clergue en aquell moment destinat al Masnou, però vinculat a la Capella de Música de la Basílica de Santa Maria de Mataró, ja que alhora era músic.

Moment de la inauguració de la placa que donava nom al carrer Camil Fabra, l'any 1912.

L'acte inaugural fou el 25 de març d'aquell any, a la plaça de l'església i fou un acte molt lluit i concorregut, tal com ja es va publicar.

També aquell any fou quan el municipi va dedicar un carrer de la vila a Camil Fabra i Fontanills (1833-1902), primer marquès d'Alella, industrial i mecenes. Dos dels fills d'aquest, l'un, en Ferran, en seria el segon marquès, i en Romà Fabra i Puig (1875-1948) seria creat primer marquès del Masnou.

Per a la celebració d'aquest esdeveniment, i alhora perquè havia clos per la part que dona a la Carretera N-II (Camí Ral) la seva finca d'estiueig Bell Esguard (5), que havia fet bastir el 1902, va voler-ho celebrar d'una forma especial, per la qual cosa va convidar a la seva finca tot l'Orfeó Masnouench, festa de la qual, ara amb la crònica trobada, podem saber

tots els ets i uts. La crònica està escrita en castellà, però he cregut que val més traduir-la a la nostra llengua, tot i que no sencera, ja que en aquell temps aquesta mena de cròniques eren massa llagoterres.

Diu així:

- ... la vila va inaugurar el passat diumenge a la tarda una millora urbana, pagada per en Romà Fabra (6), que estiueja a la vila en la seva finca Bell Esguard; que va consistir a eixamplar la finca pel costat de la carretera, i hi feu construir un mur i la vorera corresponent, vorera que feu arribar fins a la cruïlla amb la carretera d'Alella, la corresponent a les cases que havien format «el raval d'Alella de Mar».
- ... també feu construir un pas longitudinal al pont de la riera d'Alella, a tocar de l'estació de tren del Masnou (7).
- ... l'Ajuntament va voler agrair-li-ho

Orfeó Masnouench el dia que va cantar a la finca Bell Esguard, del senyor Fabra.

Orfeo Masnouenç al complet

Sector central de l'anterior, on es veu Mn. Molé i la solista Maria Farreras.

donant al carrer el seu nom, però ell va declinar l'honor i demanà que el nom del carrer portés el del seu pare, en Camil Fabra i Fontanills (1833-1902), primer marquès d'Alella.

• ... l'acte va tenir un caire molt popular, ja que en Romà Fabra hi va convidar tot el poble. Es va formar una comitiva per anar a cercar-lo, encapçalada per l'alcalde accidental, en Salvador Estapé (8), acompanyat per l'Ajuntament al complet, el jutge, el rector i representants de totes les corporacions i entitats de la vila.

• ... els convidats a la inauguració del carrer accediren a la tribuna feta per a l'ocasió, acompanyats per una xaranga militar; i un cop allà l'alcalde accidental va llegir un telegrama enviat per en Pere Grau Maristany, comte de Lavern, excusant-ne l'absència, tot i que al seu lloc hi havia enviat el seu fill Francesc Maristany, que tot seguit va llegir unes paraules de felicitació. Després ho faria l'arquitecte municipal, en Bonaventura Bassegoda.

• ... una nena de les escoles va recitar una poesia feta per a l'acte, i que feu

de forma molt encomiable.

• ... després d'unues paraules d'en Romà Fabra, agraïnt tot el que s'havia dit i la seva presència, va descórrer la cortina que tapava la placa que donava nom al carrer. Aleshores va sonar la Marcha Real.

• ... després el senyor Fabra va obrir la portalada de ferro que donava accés a la finca i convidà tots els assistents a entrar-hi i a un refresc. L'Orfeo Masnouenç va oferir als assistents unes cançons i finalitzà l'acte amb uns esplèndids focs artificials.

Com heu vist, amb el temps tot torna al seu lloc, i ara hem recuperat aquest bocí de la història masnovina i s'ha pogut constatar que el primer orfeo de la nostra vila fou aquest, l'Orfeo Masnouenç, i podem també saber qui va pagar la vorera que va des de la carretera d'Alella fins a tocar al càmping.

Vista de la passera que hi havia sobre la riera d'Alella. No sabem si és aquesta a la que es refereix la crònica.

NOTES

1. Fou al butlletí 260, de desembre del 2008, com a Orfeo de la Catequística.
2. La Vanguardia, del 23 de juliol de 1912.
3. Butlletí núm. 236, de desembre de 2006.
4. Masnouenç correspon a l'actual masnou, però en la grafia d'abans de les normes de Pompeu Fabra.
5. Actualment la urbanització que ocupa els jardins de la finca porta el nom de Bell-Resguard, no sé si per un error o si fou intencionadament.
6. L'any 1922 li fou concedit el títol de Marquès de Masnou.
7. Aquest pas, no especifica si era arran de carretera, o bé un que hi havia hagut pel costat de mar de la via del ferrocarril.
8. L'alcalde era Jaume Maristany i Colomé.

Vista de la carretera abans del 1912. Abans del «Castellet», podem veure la porteria, a l'entrada de la finca Bell Esguard quan no hi havia encara el mur.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Montserrat, feina i feinades

Lluny estan les muntanyes de Montserrat. Segurament esfereïdes dels temps que estem vivint, segurament blaves, liloses, adolorides per una persecució de llengua, cultura i estructures polítiques que tot just només acaba de començar. De manera que provarem de parlar de teatre i d'anar-hi perquè som gent que no perd l'esperança. Tampoc ens agrada cridar, ens agrada la dicció.

Comencem el mes a **La Model**, que ara ha deixat de ser una presó (però en tenim tantes més, i tantes lluny..., i amb mig cor a dintre...). El diumenge 4 de febrer, dintre de la programació de **BCNegra**, a les 11 del matí, hi fan microteatre, tres píndoles que sumen 70' (*El detectiu*, d'Octavi Egea; *Es busca un Seat Ibiza*, d'Anna Collell, *Hem perdut la flama*, de Martí Gallén) si bé cal inscripció prèvia a infoicub@bcn.cat i rebre la confirmació.

Tenim tot el mes **Josep Maria Pou** interpretant el Capità Ahab al **Teatre Goya**. El clàssic d'aventures *Moby Dick* d'Herman Melville (1819-1891) ha passat pel sedàs de Juan Cavestany, per la música original de Jaume Manresa, l'escenografia/vestuari de Beatriz San Juan i per la direcció d'Andrés Lima. Mai s'ha de foragitar la bondat de dins de l'ànima. No.

Anirem al Paral·lel, a la **Sala Hiroshima**, perquè el dissabte 3 i el diumenge 4 hi presenta una proposta l'*enfant terrible*, el dramaturg **Albert Arribas**: *Orationibus* #Sr. Quina funció té la cultura a la societat actual? Arribas porta fent una feina, paral·lela, ben interessant en el camp no estrictament creatiu: la traducció del *Blasted* (*Rebentats*) de Sarah Kane, que ha publicat Arola Editors el setembre de 2017, és coautor amb Xavier Albertí de *Guimerà: home símbol* (2016), ha tingut cura de l'edició i d'un dels pròlegs d'*Història del Paral·lel. Memòries d'un home del carrer*, que recupera textos del lletrista, articulista i autor dramàtic **Rosend Llurba** (1887-1954). ...Tot plegat, engresca i sedueix.

Anirem a la Plaça d'Espanya i ens endinsarem per la Carretera de la Bordeta, per arribar a la **Sala Flyhard**, que hi programa *Sàpiens*, de Roc Esquius, amb direcció de Sergi Belbel. Enric Cambray i Mireia Portas voleien per la Conselleria de Salut, per la ciència-ficció i per la comèdia. Fins al 19 de febrer.

El divendres 16 de febrer, a les 20 h, serem al **Centre Cívic Urgell**, al seu Auditori, perquè l'esplèndida **Muntsa Alcañiz** hi representa una obra que tracta sobre l'Alzheimer, *Abans que arribi l'alemany*, de Marta Barceló. Cal fer reserva: 93 453 64 80 (des del dia 12 practicable).

Fins al 25 de febrer *Olvidémonos de ser turistas* del dramaturg **Josep Maria Miró** fa temporada a la **Sala Beckett** (Sala de Baix) (Pere IV, 228; Poblenou), amb direcció de Gabriela Izcovich i ajudantia de Daniela Feixas. Un matrimoni porten junts quasi trenta anys, som al Brasil...

Darrera línia. Un pensament. Penso que Montserrat ha de fer feina. Molta feina.

Poesies de Josep Vendrell

Tal com vam iniciar al butlletí de gener, continuarem publicant alguns poemes de Josep Vendrell i Torres, home bo, ànima sensible, que ens va deixar el passat mes de novembre. Els poetes, tanmateix, no ens deixen mai ni ens volen deixar mai.

Equip de redacció

NO ET PARIS, MÀ!

—No et paris, mà,
escriu sense demora
que fineix l'hora
i el sol se'n va.
Qui sap...?, retornarà?

La tarda cau...,
amb un airet suau
s'emporta el dia.

—No et paris, mà,
i escriu ma poesia.
Bona o vulgar, què hi fa?

Em falta temps
Per a tots els pensaments
que la ment cria
i el fràgil cor destrua.

—No et paris, mà,
Que, quan jo ja no hi sigui,
cantin, recitin, cridin mos sentiments,
pobles i gents,
pel mig d'aquesta vida de sofriments.
Que la tènue llum de ma harmonia,
estel perdut en fosca llunyania,
i el meu petit amor
portin i endinsin, **SENYORI!**
a tots vers al **TEU COR**.

—No et paris, mà,
Que, encara que avui moris, viuràs demà!
No paris
i no et cansis de fer estimar!

—**NO... no et paris, mà,**
escriu sens defallir ni reposar!

Josep Vendrell

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Memòries d'un temps, d'un país i d'un món en desaparició

Novel·la històrica i amors juvenils
La Maite Carranza (Barcelona, 1958) és un dels noms més destacats de la literatura juvenil catalana actual. Una de les seves darreres novel·les, Camins de llibertat (1), s'endinsa en un tema ben actual, com és la recuperació de la memòria històrica, sense deixar de banda alguns dels ingredients més característics de la literatura juvenil com els primers amors. En destaquem aquests dos aspectes, perquè la novel·la gira al voltant de dos eixos clars: d'una banda les vides del besavi Miquel i de l'altra, el triangle amorós format per l'Alèxia (la protagonista), el Kilian i el David (companyes d'aventures i més). Aquests dos eixos marquen tota l'obra. Ho diem perquè una part de l'acció, la principal, formada per vint-i-un capítols escrits en lletra rodona, s'esdevé als nostres dies i, doncs, té per protagonistes l'Alèxia, que n'és la narradora en primera persona, i els seus enamorats, que coincideixen com a monitors d'un grup

CAMINS DE LLIBERTAT

MAITE CARRANZA

escolta que fa una acampada al Pallars. L'altra part, la relacionada amb la recerca històrica familiar, és escrita en cursiva, la formen sis capítols, sense numerar, però titulats i intercalats entre els altres, més una carta final, centrats en la figura del besavi Miquel Gil i Dolz de Castellar, nascut a Igualada l'any 1902 (p. 213). L'acció, doncs, també hi és doble. En primer lloc destaca la història d'amor de l'Alèxia, jove estudiant de Batxillerat de 17 anys, rebel, fantasio-

sa i reivindicativa, boja pel David, un noi més gran que ella, guapàs i una mica tímid. Aquesta relació es veurà compromesa, per no dir dinamitada, per un altre monitor, el Kilian, obsessivament enamorat de l'Alèxia, que només el considera un amic. Un triangle amorós molt ben resolt, gens tòpic i molt apropiat en una novel·la juvenil. En segon lloc, com hem apuntat, destaca la història del besavi Miquel, que anem coneixent a través dels capítols en cursiva i narrats en tercera persona, però també per la presència constant en l'acció principal, ja que l'Alèxia va entrevistant gent, fent petites troballes..., que la portaran a descobrir que aquell besavi, que la majoria tenien per un pròfug, va ser tot un heroi que va salvar moltes vides i que fins i tot va oferir la seva per la Llibertat, en majúscules, en uns moments tan convulsos com van ser els anys finals de la Guerra Civil espanyola i els primers de la II Guerra Mundial.

(1) Maite Carranza. Camins de llibertat. Editorial Edebé (Col·lecció: "Periscopi", 21), Barcelona, 2016. 215 pàgines.

Fe d'errates: L'autor del Parlem de llibres del butlletí del proppassat mes de gener era, com d'habitud, Pere Martí i Bertran, no pas el qui els follets d'impremta ens hi van colar; en demanem disculpes.

Rua Diabòlica`18

Dissabte 10 de febrer a les 7 de la tarda
Sortida de l'Altell de les Bruixes

Tothom hi és convidat!

Hi actuaran: **Els Tabalers de la Colla de Diablers, Bruixes del Masnou. Sortiu al carrer i veniu a l'Altell a cruspir la manduca. Porteu-vos, si voleu, el vostre tassó o got.**

Ho organitza: **Colla de Diablers del Masnou i Ajuntament del Masnou.**

Hi col·laboren:

Can Rac, Graneria Colomé, Pastisseria Miquel, Serveis Integrals Xavi Fuster, Obres i reformes Pere Alabau, Fruiteria Flores

Vivències

Pep Parés

L'ESPERIT DILLUNAIRE I LA VALL D'ORDESA

"A poc a poc i bona lletra" podria ser el lema dels Dillunaires, un grup de socis de Gent del Masnou i d'altres d'afegits que sortim a caminar cada dilluns.

Ja fa uns quants anys que gaudeixo de les sortides amb aquests amics, jubilats com jo, compartint activitat i paisatges. Ara comença l'any i ja van prenent cos els projectes per al 2018 a mesura que els anem definint.

Va molt bé tenir aquesta activitat cada dilluns. Crees l'hàbit de la trobada amb els amics, però sense sentir-te obligat d'anar-hi. Caminant les converses flueixen d'una altra manera. No hi ha silencis ni pauses fora de lloc perquè tot passa embolcallat en el moviment i la natura.

Som gent molt diversa, una mitjana de 12/14 persones a cada sortida. Diria que som un boci de societat que reflecteix, a escala, les preocupacions generals del país.

També s'hi manifesten les divergències ideològiques, però sempre amb un tarannà de respecte. Com tothom que s'apreciï avui dia, tenim el nostre whatsapp de Dillunaires. I tant que sí! Però també tenim un subgrup de lliure entrada: Tertúlia-Dillunaires, destinat als que més ens agrada parlar de política. Així queden respectades les maneres de fer de cadascú.

Val molt la pena ser Dillunaire perquè, malgrat les peculiaritats de cadascú, hi ha una estimació compartida que plana per damunt del grup. I ja sabem que l'estimació amoroseix els defectes de tots plegats i facilita molt la convivència.

I ara parlem de l'altra component

essencial: la natura! Al 2017 anàrem al Parc Nacional d'Ordesa. Feia anys que no m'hi acostava i puc ben dir que ensopegàrem unes dates extraordinàries. No em feu dir de quina flor es tractava, però descobrirem la Vall d'Ordesa pintada de groc! (i no parlo de cap acció dels CDR's, l'ANC o l'Òmnium perquè encara no hi havia ningú a la presó! Ja sé que podria haver-me estalviat aquesta analogia, però). Dormírem a l'alberg de Nerín després d'haver deixat la logística arreglada amb cotxes a una part i altra de la Vall. Són impagables les xerrades amb els companys acompanyats d'una lluna mora que emergia just del centre de la vall.

Quants records de Nerín i Fanlo de quan cercava noves etapes per a PIRENA, la travessia del Pirineu amb gossos de trineu. L'autobús de muntanya que ens portà a la Vall d'Ordesa era conduït per l'Horacio, que em va reconèixer, també alcalde de Fanlo durant decennis. Aquests són els efectes de la despoblació.

Des de dalt dels penya-segats, la vista de la vall era prodigiosa. Un cel ple de boires en moviment creava clarianes de llum que il·luminaven teatralment trossos de muntanya. Hi regnava una abundor de groc incommensurable que mai no havia vist.

La corrua de Dillunaires va fer cap al Refugio de Gòritz. Cada cop que miraves la vall ja havia canviat. La perspectiva era nova, impactant, com correspon al tall de rocam tan gegantí que la creà. Que petit que et sents davant d'aquesta orografia. Quanta bellesa a dues passes de casa!

Trobàrem a faltar la imatge destacada del Mont Perdut, que, fent gala del seu nom, s'amagava darrere la nuvolada.

El camí de retorn és un passeig cuidat fins a l'extrem, amb molts trossos empedrats. L'Aragó sap el tresor que té i, de tant mirar-lo, el desnaturalitza.

Sempre al costat del riu Ara, que ens ofereix tota mena d'imatges: aigües tranquil·les, ràpids intensos, salts d'aigua espectaculars. Cada racó bell amb el seu mirador amb baranes.

Tot baixant, dinàrem ben asseguts mentre passaven caminants de diferents països.

La corrua de Dillunaires s'anà estirant i uns arribaren a Torla molt més aviat que d'altres. Els últims compensàrem l'esforç amb un berenar a Broto dels que fan història! Un cop retornats a Nerín, dutxa, roba neta, un sopar agradable i la xerrada a la terrassa culminaren aquesta sortida tan especial. Gràcies, Dillunaires! Retinc la imatge d'Ordesa i de la vostra companyia com un record important del 2017!

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/ Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Gairebé tot això és veritat

Carles Maristany

Imprudències

Amics, fa dies que el cap em donava voltes cercant la pàgina destinada a completar el proper Butlletí.

La història és relatar-vos la sortida d'excursió de tres amics a l'alta muntanya en ple hivern. La sortida, tot i ser d'allò que podríem dir sense greus incidències, va copsar-me tant que tot sovint hi penso, ja que la meua acció de portar-la a cap podria haver sigut la menys adient en aquella circumstància.

Bé, som amics, coneguts i, atès que gairebé tot això és veritat, ho poso a la vostra consideració. No voldria pas iniciar un carteig, polèmica o debat sobre l'assumpte ocorregut, però, si l'ocasió sorgeix de manera amical, conèixer el criteri d'algun dels meus lectors seria interessant; mercès!

El trio estava format per en Gabriel Vilà (ja traspasat), en Manel Baqué i en Carles Maristany. La data l'u de gener de l'any 1954. La ruta a peu de Puigcerdà a Martinet, a Montellà fins a Prats d'Aguiló per trobar el refugi Cèsar Augusto Torras a 2.020 m d'alçada.

L'equip de muntanya del qual disposàvem era del més tronat que podeu imaginar-vos. Unes raquetes (llogades) en les quals els cordills que formen l'entramat de les soles van durar menys que les passes fetes trepitjant la neu. Cap de nosaltres no portava sac de dormir; tan sols una manteta de llana que donava l'escalfor en relació directa a la llana emprada en la seva confecció: poca, poca...

Dels companys, cada un va portar el que va semblar-li més adient; tots nosaltres, però, mancats d'experiència. Jo portava un ganivet de muntanya, un fanalet de petroli (el clàssic alemany) i un fogonet d'alcohol amb combustible de reserva suficient per poder menjar calent, i una petita destal per fer llenya. Les motxilles d'un pes de 15 kg c/u aproximadament.

De l'estació de Puigcerdà fins a Martinet un passeig. D'aquí a Montellà una pujada amb molt pendent i la resta fins a Prats d'Aguiló, un "tirapits". La

temperatura fresca, no fa vent i el cel és clar, fantàstic! El dia, però, està declinant i el sol, ja amagat rere els cims de ponent, fa que la foscor faci acte de presència. Ara ve la bona.

Inesperadament l'amic Gabriel ens fa una parada aleatòria.

—Què et passa?

—No puc més, em quedo aquí.

—Gabriel, no falta gaire pel refugi, no hi hem arribat encara.

—Jo no puc més i no seguiré, vosaltres podeu continuar. En sentir aquesta resposta vaig quedar esglaiat, què podem fer?

La cosa ens agafa de sorpresa. Impensable! Li fem els nostres raonaments, intentem animar-lo, res a fer. L'amic Gabriel està desconegut i el pitjor és que ja s'ha fet fosc. Ara ve el gran dilema: Abans morir que perdre la vida? Què podem fer en semblant situació? Tot el que hem proposat fins a llavors ha sigut rebutjat. Tan sols sap dir: deixeu-me, deixeu-me....

Miro de salvar la situació, discretament m'acosto al Manel i li dic: —Què et sembla? L'agafo per la jaqueta i, cridant fort, començo bufetejant-lo fins que reaccioni o em toqui a mi el rebre, de rebot?

L'amic Manel queda uns moments pen-

satiu i jo, expectant amb quina resposta sortirà... Fàcil, curta, sensible, irrefutable: Carles, pensa que és el nostre millor amic (cap comentari més).

L'adrenalina m'ha caigut a zero.

—Carlets, busca un altre remei que sigui menys agressiu. Em queda, però, una mica de recança al subconscient.

S'ha fet negra nit; proposo que en Gabriel es quedi sol allà. Ben a prop del llinar del bosc un monticle esclatit cobert amb una capa de neu serà un punt remarcable per trobar-lo a la tornada, i deixem el fanalet per guiar-nos. Fet això, ens allunyem muntanya amunt cercant el refugi.

Ja més lluny de la prudència, decidim fer-nos enrere. El fanalet segueix encès i l'amic encara respira, no es pot demanar més.

Farem un bivac, ens toca aplegar llenya.

Fem un bon foc. Són fresques, però no tenim fred. El sopar no és d'aquells "de duro", tan sols de ral, però la beguda calenta escalfa. Ens allitem? És un dir! On jaurem aquesta nit? En mirar el cel veig el firmament com mai l'havia vist.

No tenim pol·lució lumínica i l'alçada a la qual estem és bona per facilitar l'observació dels astres. Trec un braç fora de la manta i assenyalo al cel als companys fent patent la descoberta dels estels que són visibles. Com diu la Bíblia, són incomputables.

Un veu l'Ossa Major, l'altre l'Estrella Polar; Júpiter, pot ser aquella més brillant? Aquesta és Venus? No, aquesta fins a la matinada no apareix. Tots estem d'acord que mai no havíem contemplat semblant espectacle.

Gràcies, Senyor, per mostrar-nos la grandesa de la Creació!

Unes hores després, tímidament la llum es baralla amb la foscor, però sempre acaba victoriosa.

De la foguera d'ahir, tan sols en resta un bon caliu. En Gabriel ja sembla un altre; però, en esmentar les torrades i la llet, encara li ha costat esbossar el seu normal somriure.

Acabar la història es faria massa llarg, properament seguirà la resta. Estigueu-hi atents!

50 moments imprescindibles de la història de Catalunya

De Jaume Clotet

Editorial Columna. Barcelona 2014

Resumit del llibre per *Lluís Valls*

No conèixer el nostre passat ens fa ignorants de la nostra història.

Intentarem explicar els fets i, per fer-ho, extractem el llibre de Jaume Clotet "50 moments imprescindibles de la Història de Catalunya". Tothom ha de saber per què fem el que fem i diem el que diem.

Capítols anteriors: **Abril17** (1) Els ibers, (2) Arriben els grecs. **Maig17** (3) La romanització, (4) Indibil i Mandoni. **Juny17** (5) Terra de Gots, (6) La invasió musulmana. **Juliol-agost17** (7) El Pare de la pàtria, (8) La primera independència. **Setembre17** (9) Pau i treva, (10) Els primers textos en català. **Octubre17** (11) La unió dinàstica entre Catalunya i Aragó, (12) La conquesta de Tortosa i Lleida. **Novembre17** (no editat). **Desembre17** (13) La batalla del Muret. (14) La conquesta de Mallorca. **Gener18** (15) La conquesta de València. (16) El testament de Jaume I.

Continuem.

Les Corts Catalanes

Les Corts Generals, conegudes popularment com a Corts Catalanes, tenen l'origen en les corts comtals que els reis d'Aragó i comtes de Barcelona celebraven regularment. Jaume I les va modificar i les va instaurar periòdicament amb el nom de Corts Generals. Si en un principi el Rei les va fer servir d'instrument polític, el cert és que les Corts es van consolidar i al final es van convertir en una obligació a la qual el monarca s'havia de sotmetre.

Però va ser el fill de Jaume I, Pere II, qui va consolidar el sistema polític i de govern medieval català de monarquia compartida. Per fer-ho possible el monarca va fixar que les Corts no es podien convocar sense la participació obligatòria i sense condicions dels tres estaments conjuntament. A més a més va instaurar la periodicitat anual, encara que no sempre es va complir. Tot i que les Corts Generals van patir modificació al llarg de més de quatre segles, el seu mecanisme essencial va restar intacte. El regne de Mallorca era considerat una extensió del Principat i no celebrava Corts, però no així el Regne de València. Per això era obligada, sempre, la presència a Corts dels Reis de Mallorca.

Les Corts Generals es componien dels tres braços o estaments: el braç militar, que agrupava els representants de la noblesa; el braç eclesiàstic, que reunia la jerarquia religiosa; i el braç reial, que aplegava les ciutats i viles sota jurisdicció del monarca. El

braç reial amb el temps es va convertir no només en el principal representant dels interessos del monarca, sinó en el portaveu de les classes urbanes emergents formades per mercaders, comerciants i artistes, tot i que la majoria de la població, formada sobretot per pagesos i menestrals, no hi estava representada ni tenia cap pes institucional.

Només el Rei podia convocar Corts General, però en cas de malaltia hi podia delegar la reina o el príncep hereu. D'aquesta manera es pot qualificar si el monarca era de tendència pactista o autoritari pel nombre de corts convocades en el seu regnat. Per exemple Pere III, el Cerimoniós, va convocar trenta Corts Generals, més que cap altre monarca. Les Corts només es podien celebrar en territori català i era obligada l'assistència dels tres estaments i l'absència de qualsevol membre, per malaltia o força major, havia de ser delegada a un representant.

Els acords i resolucions es tractaven per separat amb el Rei i l'estament que el presentava i, un cop debatut i acceptat, el Rei sancionava i jurava de manera solemne el resultat final. Les normes establien que les lleis només eren vàlides si eren validades pel Rei i tots tres estaments; en aquest cas eren constitucions; i si la iniciativa havia nascut dels tres estaments, rebia el nom de capítol de cort. Les mateixes Corts podien reformar, derogar o ampliar les pròpies lleis; com

Corts Catalanes segons una miniatura d'un incunable del segle XV

que també tenien funció judicial, així es tractaven també els "capítols de greuges", que eren reclamacions o abusos contra oficials reials en l'exercici de les seves funcions. Amb el pas del temps les Corts Generals van donar lloc a una nova institució anomenada Diputació General, encarregada de recaptar i administrar els impostos que les Corts acordaven. Empesa pel dret constitucional català, la Diputació del General va esdevenir el principal baluard en defensa del pactisme i no va dubtar a revoltar-se contra el mateix Rei quan va considerar que el sistema estava en perill. La Diputació del General també va ser coneguda amb el temps amb el nom de Generalitat.

La fi de les Corts Generals fou provocada per l'arribada de la dinastia borbònica a la corona espanyola. Si bé Felip V va jurar fidelitat el 1701 i 1702, la Guerra de Successió va liquidar al 1716 i amb el Decret de Nova Planta tot el dret constitucional català i totes les institucions polítiques de Catalunya. Les darreres Corts Generals celebrades a Catalunya van cloure's sota la presidència de Carles III l'any 1706. Mai més no s'han tornat a celebrar.

Exposicions

Fins al 8/2: Homenatge a Tomàs Bases (dibuixant)
Del 10/2 al 8/3: Pintures de Presen de la Iglesia.

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21
Aprendreu tècniques de meditació,
respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset),
tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.
Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou
Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CONFERÈNCIES

Dissabte 24 de febrer a les 6 de la tarda
"Colom i el seu secret", a càrrec de Carles Macià i
Aldrich, Secretari de la Junta Directiva del Centre
d'Estudis Colomins.

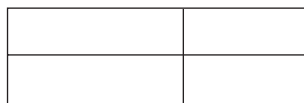
Resultats de la donació de sang del passat 21 de gener a Gent del Masnou

51 donants+1oferiment (1 nou)

A tots moltíssimes gràcies.

L'enigma V.D.R.

Quants rectangles es poden veure en aquesta figura

Respostes: non recaptades

CURSETS DE GAITA

Informació
a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

Rauxa teatre

Grup escènic de Gent del Masnou

Presenta

L'amor venia amb taxi

Ca n'Humet, dissabte 10 de febrer a les 21h,
diumenge 11, a les 19 · Preu 8€

Hi col·labora Ajuntament del Masnou

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE SOCIS 2018

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoca
l'Assemblea General Ordinària per al diumenge, **dia 8 d'abril del 2018**, a les 12 del migdia, al
local social del carrer Doctor Josep Agell, 9.

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA

- 1/Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de les Assemblees Ordinària i Extraordinària del 2017
- 2/Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2017 (*)
- 3/Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2018 (*)
- 4/Presentació de la memòria de l'any 2017 i projectes per al 2018
- 5/Renovació del càrrec de Secretari de la Junta Directiva
- 6/Suggeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2017 i el pressupost del 2018 seran des del dia 8 de març de 2018 a
disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i
mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30
dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de
l'Associació.

Cordialment,
Joan Casals i Agustí President de Gent del Masnou

Arran de sòl

Pledebuit

Passejava xixo-xano ben tranquil gaudint del solet hivernal, que, tot i que no escalfa gaire, sí que conforta un xic de les fredorades, quan de sobte vaig tenir un esglai, un xiscla agut aixordí les meves sensibles orelles caigudes. Qui cony xisclava així!?, vaig pensar, i era una cotorra argentina.

Això em feu pensar en els meus congèneres, tots els animals amb els quals convivia els bípedes, i també nosaltres, ja que en som de molt diverses races i espècies.

Des de molt antic, tant que es perd a la nit dels temps, tal com s'acostuma a dir, som nosaltres, els quissos, per això es diu que som el millor amic de l'home (de la dona no ho sé). En segon lloc hi deuen anar els felins, els gats domèstics, tot i que, d'aquests, es diu que sou vosaltres qui convivia amb ells, ja que són molt ells.

Després, en aquesta cadena, diguem-ne de convivència, hi deu haver els ocells, que també des de temps immemorials teniu engabiats a les vostres llars. Antigament us servien, sobretot les espècies grans, per ajudar-vos en la cacera.

També des d'un munt d'anys heu tingut peixos, però d'això sembla que no tant de temps. Els teniu en gàbies de vidre, que en dieu peixeres o aquàriums, per gaudir de la seva bellesa i moviments airoso, talment com si fos un ballet. Tot i que es diu allò que tens menys memòria que un peix.

Hi ha, però, qui d'un temps ençà té altres animals com a domèstics, com rèptils, ratolins, serps, etc. Què voleu que us digui?, hi ha gustos per a tots.

A més, vosaltres també des de temps que es perden enllà, heu tingut animals a casa, però no com a companyia, sinó per omplir la panxa, com són: gallines i pollastres, conills, galls d'indi, ànecs, oques, porcs, ovelles, cabres, etc. Encara que d'uns anys ençà els compreu morts i plomats, i a voltes trossets. La majoria de vosaltres la feina que tindríeu si n'havíeu de matar algun. Em sembla que us faríeu vegetarians.

I ara anem a veure, si els recordo tots, els animals que hi ha lliures a pobles i ciutats. Mare de Déu, no sé si m'hi cabran tots. Faré el que pugui.

Aus: pardals, cadeneres, caragolets, gavines, coloms, tòrtres, orenetes, magalls, lloros, cotorres, estornells, etc.

També teniu gats lliures, que a voltes són una plaga, ja que crieu a cor o, millor dit una altra cosa, que vols. I és clar, una altra plaga, aquesta més molesta i perillosa, les rates, que encara que, per sort, es veuen poc, hi són, i en quines quantitats!

I com que es veuen poc, o només a temporades, hi ha mosques, mosquits, vironeres, cucs, sargantanes, dragons, paneroles, escarabats, corcs, tèrmits, etc.

Segur que me'n deixo algun, però no sóc cap inspector d'hivenda ni altre tipus d'aquests que ens miren amb lupa per si portes alguna cosa groga. Mira, sobre això jo els diria una cosa que es deia abans: estàs groc i el cap se t'infila.

De totes formes no us podeu queixar, ja que sense els etcèteres n'he calculats entorn de quaranta.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Ingredients :

3 escalunyes laminades, 6 grans d'all pelats, 5 cebes vermelles, 3 de Girona, totes laminades, 2 litres de brou de pollastre, 300 gr de porro, net i laminat, 8 llesques de pa torrat pels dos costats, sal, pebre, oli, una cullerada de mantega i 200g de formatge ratllat Cheddar

Elaboració:

- 1. Poseu la mantega, un bon raig d'oli i els alls en una cassola alta. Remeneu-ho tot i afegiu-hi les cebes, el porro i l'escalunya. Salpebreu-ho al vostre gust. Tapeu la cassola i deixeu-la al foc lent uns 50 minuts sense deixar que la ceba agafi gaire color, fent xup-xup. Enretireu la tapa els darrers 20 minuts, la ceba es tornarà tendra i enrossida. Aneu remenant-ho a foc lent... té recompensa!**
- 2. Quan la ceba i el porro estan, aboqueu-hi el brou i fins que agafi el bull. Abaixeu el foc i ho deixeu fumejant de 10 a 15 minuts i si ho creieu oportú ho rectifiqueu de sal i pebre, un cop llesta poseu-la en una safata en bols individuals.**
- 3. Tapeu els bols amb el pa torrat apretant una mica i posant-hi el formatge per sobre.**
- 4. Fiqueu la safata al forn calent i a sota el grill. Aneu vigilant que no es cremi.**
- 5. Alerta en treure els bols! Que Cremen! Però... que bona que està!**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Cap a la República

Un poble en marxa ni se suspèn ni s'atura

ANC-AI Masnou Decidim · Fbr18 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

Podeu ampliar o contrastar aquesta informació posant el concepte de la notícia al buscador de google

Discurs abreujat i lliure de Cap d'Any del Molt Honorable President de la Generalitat

Fa un any ningú a Catalunya i Europa hauria pensat en la vergonya de tenir polítics, fidels al seu poble, empresonats en un país de la Unió Europea.

Malgrat aquesta situació, vull fer-vos unes breus reflexions. En primer lloc agrair la participació del 82% de catalans a les eleccions del 21D; és un èxit democràtic històric. Els catalans no tenim por de les urnes les volem i sabem fer servir. Som un poble democràticament madur que s'ha guanyat el dret a fer-se a si mateix com a república d'homes i dones lliures. En segon lloc: el govern espanyol ha de reconèixer el resultat de les eleccions i espero que comenci el diàleg. La solució del govern d'Espanya que consistia en l'intervenció de la Generalitat, convocar eleccions al Parlament i formar un govern autonòmic dòcil abans de Nadal, no ha sortit com ells esperaven. De què ha servit tanta repressió? De què ha servit el 155? De què ha servit provocar tant de dolor a les víctimes de l'1 d'octubre, al govern i a la mesa del parlament, als alcaldes i als líders socials empresonats, als bombers, mestres i policies que han de desfilar pels jutjats? Era aquesta la proposta espanyola per a Catalunya?

Tenim el dret de defensar Catalunya; per això, com a president, exigeixo al Govern espanyol que rectifiqui i repari el dany causat. Les urnes han parlat. Què s'espera per acceptar-ne els resultats?

D'aquí a un any el discurs del President es farà des del Palau de la Generalitat, com ha de ser, ben a prop de la nostra administració catalana, aquesta que avui suporta la barroera intervenció de l'Estat Espanyol. Fins llavors us desitjo de tot cor que sigui un any pròsper, un any de progrés i un any d'harmonia en llibertat, igualtat i fraternitat.

Només un 12% de les empreses han completat el trasllat de la seva seu fora de Catalunya. De 3000 que ho havien contemplat només 332 ho han consumat. **Gestha (Sindicat de Tècnics del ministeri d'hisenda) desmenteix a Albert Ribera:** la fuga d'empreses tindrà un impacte econòmic "inexistent"

L'economia catalana creixerà 8 punts més respecte a l'espanyola el primer trimestre del 2018.

C's admet que no té prou suport per impedir un Govern i mesa independentista.

L'obra de govern no s'ha centrat, aquests últims 18 mesos, només en la independència. Ha implantat la renda garantida, ha tancat la Model, ha ampliat la plantilla de mestres i agents dels Mossos, ha impulsat la sanitat per a tothom, ha obert fosses comunes, ha impulsat la llei del canvi climàtic i la de salut universal, ha tirat endavant el Pacte Nacional per la Indústria, el de la reforma horària i el de foment de la lectura, ha enfortit l'Agència Tributària de Catalunya...

Rajoy amenaça d'allargar el 155 per impedir que Puigdemont sigui president.

El Govern Espanyol va comprar per 63 milions d'euros, només el 2017, el silenci de Letònia sobre Catalunya aportant tropes a la frontera amb Rússia. L'exministre d'exterior José Manuel García Margallo va deixar anar al desembre que aquestes tropes formaven part de l'acord al qual Espanya va arribar amb Letònia perquè aquest país no reconegués la independència de Catalunya.

Twitter del President Puigdemont:

"Amb 87 milions per evitar l'1d'Oct., 30.000 milions per l'exèrcit, 63 milions per a comprar silenci a tercers, 2.000 milions per a rescatar autopistes i 1.350 inqüestionables milions per al projecte Castor. És normalíssim que no quedin diners per a pagar les pensions".

"El Tresor Espanyol contempla un altre préstec per poder pagar les pensions del 2018"

Ernest Maragall al Parlament:

...*"Hauria de dir: Bon dia, president de la Generalitat i consellers, però no hi són tots. Alguns són a la presó i altres a l'exili"*...

...*"L'estat espanyol no sap guanyar, només sap derrotar, imposar, humiliar i castigar"*

...*"El vot del 21D és la confirmació de l'1 d'octubre"*...

...*"Sento una suma de raons d'aquesta Catalunya que no es rendeix ni es resigna"*

...*"Aquest país serà sempre nostre."*

ÚLTIMA HORA 24/1/18

Roger Torrent, President del Parlament, proposa d'investir Puigdemont i demana una reunió amb Rajoy sobre 'la situació anòmala'. Té previst d'anar a parlar amb els diputats empresonats i amb els qui són a l'exili.

LLIBERTAT PRESOS POLÍTICS

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que siguin alliberats els presos polítics catalans. Escriuiu cartes d'encoratjament als nostres presos a Madrid

Penja o renova la teva senyera o estelada. I recorda-ho, no la despengis! Convida la teva gent també a fer-ho.

8 de febrer, Dijous Gras

Coques de llardons

De les pastisseries del Masnou

david
pastisser

Venda
Online

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02

(Millor Mestre Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61

El Masnou